

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про розмежування земель державної та комунальної власності

Цей Закон визначає правові засади розмежування земель державної та комунальної власності і повноваження органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо регулювання земельних відносин з метою створення умов для реалізації ними конституційних прав власності на землю, забезпечення національного суверенітету, розвитку матеріально-фінансової бази місцевого самоврядування.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Поняття розмежування земель державної та комунальної власності

Розмежування земель державної та комунальної власності полягає у здійсненні організаційно-правових заходів щодо розподілу земель державної власності на землі територіальних громад і землі держави, а також щодо визначення і встановлення в натурі (на місцевості) меж земельних ділянок державної та комунальної власності.

Стаття 2. Правове регулювання відносин при розмежуванні земель державної та комунальної власності

Розмежування земель державної та комунальної власності здійснюється відповідно до Конституції України (254к/96-ВР), Земельного кодексу України (2768-14), Закону України "Про власність" (697-12), Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (280/97-ВР), цього Закону та інших нормативно-правових актів, що не суперечать цьому Закону.

Стаття 3. Сфера дії цього Закону

Цей Закон регулює відносини, пов'язані з розмежуванням земель державної власності на землі комунальної власності територіальних громад сіл, селищ, міст та землі державної власності.

Дія цього Закону не поширюється на регулювання відносин:

пов'язаних з передачею земельних ділянок державної власності в комунальну власність та земельних ділянок комунальної власності в державну власність відповідно до статті 117 Земельного кодексу України (2768-14);

щодо набуття територіальними громадами або державою права на землю за цивільно-правовими угодами, при прийнятті спадщини, відчуженні земельних ділянок відповідно до законів України.

Стаття 4. Принципи розмежування земель державної та комунальної власності

Розмежування земель державної та комунальної власності здійснюється за такими принципами:

забезпечення безпеки держави;

поєднання державних і місцевих інтересів;

забезпечення рівності права власності на землю територіальних громад та держави;

безоплатності;

обґрунтованості;

досягнення збалансованого співвідношення економічних та екологічних інтересів суспільства, забезпечення раціонального використання та охорони земель.

Стаття 5. Суб'єкти права власності на землі державної та комунальної власності

Суб'єктом права власності на землі державної власності є держава, яка реалізує це право через відповідні органи державної влади.

Суб'єктами права власності на землі комунальної власності є територіальні громади, які реалізують це право безпосередньо або через органи місцевого самоврядування.

Стаття 6. Землі державної власності

При розмежуванні земель державної та комунальної власності не можуть передаватися до земель комунальної власності:

землі атомної енергетики та космічної системи;

землі оборони, крім земельних ділянок під об'єктами соціально-культурного, виробничого та житлового призначення;

землі під об'єктами природно-заповідного фонду та історико-культурними об'єктами, що мають національне та загальнодержавне значення;

землі під водними об'єктами загальнодержавного значення відповідно до законодавства України, а також землі під береговими смугами водних шляхів, водоохоронних зон, прибережних захисних смуг, зон санітарної охорони об'єктів водного фонду загальнодержавного значення за межами населених пунктів;

земельні ділянки, які використовуються для забезпечення діяльності Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів державної влади, Національної академії наук України, державних галузевих академій наук;

земельні ділянки зон відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи;

землі лісового фонду за межами населених пунктів;

землі під казенними підприємствами.

Стаття 7. Землі комунальної власності

При розмежуванні земель державної та комунальної власності до земель комунальної власності територіальних громад сіл, селищ, міст передаються:

усі землі в межах населених пунктів, крім земель приватної власності та земель, віднесених до державної власності;

земельні ділянки за межами населених пунктів, на яких розташовані об'єкти комунальної власності;

землі запасу, які раніше були передані територіальним громадам сіл, селищ, міст відповідно до законодавства України;

земельні ділянки, на яких розміщені об'єкти нерухомого майна, що є спільною власністю територіальної громади та держави.

Стаття 8. Повноваження органів виконавчої влади щодо розмежування земель державної та комунальної власності

Кабінет Міністрів України здійснює визначення меж земельних ділянок, на яких розміщені об'єкти нерухомого майна, що належать до сфери управління Президента України, Верховної Ради України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, Вищого господарського суду України, Генеральної прокуратури України, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Національної академії наук України, державних галузевих академій наук, інших державних наукових установ та організацій, а також меж земельних ділянок, на яких розміщені об'єкти нерухомого майна, що перебувають у сфері управління Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій, за погодженням з ними.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації визначають межі земельних ділянок, на яких розміщені об'єкти нерухомого майна, що перебувають у сфері управління районних державних адміністрацій у межах населених пунктів, за погодженням з ними.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Севастопольська міська державні адміністрації на їх території за погодженням з відповідними сільськими, селищними, міськими, районними та обласними радами приймають рішення про розмежування земель державної та комунальної власності за межами населених пунктів.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські, районні державні адміністрації погоджують рішення відповідних органів місцевого самоврядування про розмежування земель державної та комунальної власності в межах населених пунктів.

Стаття 9. Повноваження органів місцевого самоврядування щодо розмежування земель державної та комунальної власності

Сільські, селищні і міські ради за погодженням з відповідними органами виконавчої влади приймають рішення про розмежування земель державної та комунальної власності в межах населених пунктів та погоджують питання розмежування земель державної та комунальної власності за межами населених пунктів у межах їх територій.

Київська міська рада за погодженням з відповідними органами виконавчої влади приймає рішення про розмежування земель державної та комунальної власності у межах міста Києва.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, районні, сільські, селищні та міські ради на їх території погоджують питання розмежування земель державної та комунальної власності за межами населених пунктів.

Розділ II. ПОРЯДОК РОЗМЕЖУВАННЯ ЗЕМЕЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ТА КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Стаття 10. Загальні вимоги до розмежування земель

Розмежування земель державної та комунальної власності здійснюється в межах адміністративно-територіальних утворень - сіл, селищ, міст, районів, областей.

Підставою для проведення робіт, пов'язаних з розмежуванням земель державної та комунальної власності в межах населених пунктів, є рішення сільської, селищної, міської ради, а за межами населених пунктів - рішення Ради міністрів Автономної Республіки Крим або відповідної обласної державної адміністрації.

Розмежування земель державної та комунальної власності здійснюється за проектами, які за замовленням відповідних сільських, селищних, міських рад, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних державних адміністрацій розробляються державними та іншими землепорядними організаціями.

Стаття 11. Порядок розмежування земель державної та комунальної власності

При розмежуванні земель державної та комунальної власності віднесення земельних ділянок, площа яких відповідає даним земельно-кадастрової документації, до земель державної чи комунальної власності, визначення меж цих ділянок проводяться на підставі цих даних.

При віднесенні частини земельної ділянки до земель державної чи комунальної власності її поділ проводиться на кадастрових планах з наступним встановленням меж у натурі (на місцевості).

Земельні ділянки зон відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, визначаються відповідно до

чинного законодавства на основі наявної науково-технічної документації.

Земельні ділянки охоронних зон, зон санітарної охорони та зон особливого режиму використання земель, якщо вони не вилучені з господарського обігу, відносяться відповідно до земель державної або комунальної власності.

Визначення меж земельних ділянок у випадках, коли відсутні матеріали встановлення їх у природі (на місцевості) або ж існуючі межі не відповідають земельно-кадастровій документації, проводиться відповідно до вимог Земельного кодексу України (2768-14) з урахуванням нормативів відведення земельних ділянок.

При формуванні земельних ділянок державної та комунальної власності в разі необхідності встановлюються земельні сервітути та обмеження (обтяження) прав на земельну ділянку.

Стаття 12. Порядок розробки, погодження і затвердження проектів розмежування земель державної та комунальної власності

Проекти розмежування земель державної та комунальної власності розробляються на підставі договору між замовником та розробником документації із землеустрою відповідно до завдань, які затверджуються замовником.

Особливо складні проекти можуть розроблятися у два етапи: концептуальні основи розмежування земель державної та комунальної власності та проект розмежування земель державної та комунальної власності.

Проекти розмежування земель державної та комунальної власності визначають:

місце розташування і розмір земельних ділянок, які залишаються в державній власності, за категоріями земель;

місце розташування і розмір земельних ділянок комунальної власності територіальної громади за категоріями земель;

правове, організаційне і фінансове забезпечення, строки реалізації та економічну, соціальну й екологічну ефективність розмежування земель державної та комунальної власності.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень, визначених цим Законом, приймають рішення про погодження та затвердження проектів розмежування земель державної та комунальної власності.

Стаття 13. Встановлення в природі (на місцевості) меж земель державної та комунальної власності

Встановлення меж земельних ділянок державної та комунальної власності в природі (на місцевості) здійснюється згідно із затвердженими проектами розмежування земель державної та комунальної власності із закріпленням їх межовими знаками встановленого відповідно до законодавства України зразка.

Стаття 14. Документ, що посвідчує право комунальної власності на землю

Право комунальної власності на землю посвідчується державним актом.

Форма державного акта встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Фінансування робіт, пов'язаних з розмежуванням земель державної та комунальної власності

Витрати, пов'язані з розмежуванням земель державної та комунальної власності, здійснюються за рахунок коштів відповідних бюджетів.

Стаття 16. Вирішення спорів, що виникають при розмежуванні земель державної та комунальної власності

Спори, що виникають при розмежуванні земель державної та комунальної власності, вирішуються в судовому порядку.

Розділ III. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. У разі якщо межі сіл, селищ, міст не встановлені відповідно до вимог статей 174, 175 та 176 Земельного кодексу України (2768-14), розмежування земель державної та комунальної власності проводиться органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до меж, прийнятих для обліку земель у складі державного земельного кадастру.

2. Після встановлення та зміни меж сіл, селищ, міст у проекти розмежування земель державної та комунальної власності вносяться відповідні зміни за рішенням органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування.

3. У разі якщо межі території відповідної сільської, селищної, міської ради не встановлені відповідно до законодавства України, розмежування земель державної та комунальної власності проводиться органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у межах їх повноважень, встановлених цим Законом, відповідно до меж, прийнятих для обліку земель у складі державного земельного кадастру.

Розділ IV. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

у місячний строк після набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом і затвердити форму державного акта на право комунальної власності на землю;

у тримісячний строк після набрання чинності цим Законом

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що впливають із цього Закону.

3. Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим у місячний строк після набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ, 5 лютого 2004 року
N 1457-IV